

Človek — živali.

Spisal Št. Ferluga.

ako grda je neubogljivost in nepokorščina, sta zvedela že v raju Adam in Eva. Zaradi njune neposlušnosti ju je pahnil Bog iz divnega raja v trnje in osat; čisto, nedolžno veselje, sladka radost sta se izpremenili v žalost in trpljenje.

V tej neizmerni nesreči je bila velika sreča to, da je bil ljubi Bog ustvaril poleg človeka tudi vsakovrstne živali. Te so bile našim prvim staršem edine pomočnice in prave tolažnice. Kot svoje drage prijateljice je vzel prvi človek nekatere izmed njih s seboj na dom ter jih imenoval domače živali. Druge, ki so se držale bolj gesla:

»Ljubim svobodo,
dole in goró« —

so ostale zunaj v svobodni prirodi; a kadar jim je bil želodček prenapolnjen samo gole, čiste »teme«, takrat so se i one približale človeškemu bivališču, da so si tu dobile »tolažbe« za onega, po katerem rado »kruli«, kadar je prazen. Star pregovor pravi: »Povej mi, s kom hodiš, s kom občuješ, in povem ti, kdo si.« Ker občuje človek — že od Adamovih časov — vsak dan z domačo živino, in ga v skrajni sili in potrebi obišče tudi divja zverina, se je navzel vsaj deloma nekaterih živalskih lastnosti. — Znano vam je pač, dragi bralci, da so lastnosti dobre in slabe in da dobre lastnosti človeka plemenitijo in ga delajo — dobrega; slabe lastnosti pa ostanejo vedno — slabe in vzamejo človeku, kar ima na sebi človeškega.

Da nam ostane vtisk lepši in dlje trajajoč, si oglejmo pri živalih najprej slabe lastnosti, in skrb naj nam bo, da se jih ogiblujemo, ker:

Ni pametno, če je človek *nespameten* kakor *tele* in *neumen* kakor *ovca*; naj ne bo *potuhnjen* kakor *mačka*, *boječ* kakor *zajec*, *len* kakor *krastača*, *napihnjen* kakor *žaba*, *ošaben* in *gizdav* kakor *pav*, *siten* in *nadležen* kakor *muha* in *komar*; naj ne *vpije* kakor *sraka* in *žlobudra* kakor *papiga*; naj ne *izpreminja* barve kakor *kameleon*, to se pravi: človek naj bo stanoviten v dobrem in vedno jeklenega, plemenitega značaja.

Če se mora že vsak človek varovati slabih živalskih lastnosti, koliko več se jih morate ogibati vi, mladi »Zvončkarji«! Pazite torej, da ne gledate pri pouku v šoli in cerkvi kakor »čuk na palici« in da niste pri delu — ali če se vas kam pošlje — *počasni* kakor *polž*. Ne utikajte povsod *noska* kakor *miška* in, kar je za vas najimennitnejše, ne hodite pri učenju *rakove* poti.

Drugo vrsto lastnosti — dobrih lastnosti — ki naj jih človek posnema od živali, priporoča »Zvonček« zlasti mladim svojim bralcem.

Pri igri »pod košato lipico, na zeleni trati« bodite *živi* in *čvrsti* kakor *črv* in *veverica*; prepevajte lepe, nedolžne pesemce kakor *slavček* v zelenem grmičku, kakor *škerjanček* v sinji višavi; doma, v šoli in cerkvi pa bodite *ubogljivi* kakor *pišče* koklji in *krotki* kakor *jagnje*.

Vroča želja in srčna nada vaših ljubih staršev in vseh vaših prijateljev je, da ostanete vi, mladi »Zvončkarji«, čedni in nedolžni kakor »golobček čedna stvarica«; da si neumorno nabirate — kakor čebela — strdi za hrano v hudi zimi in tako ne zabite, da »čas mladosti je le enkrat« in da potrka kdaj na vrata človeškega življenja trda, huda zima. Blagor človeku, ki si je pridno nabiral v mladosti *strdi* za pozno, sivo starost.

Slednjič podajmo se, dragi prijateljčki, tja, kjer

»zida drobna mravlja
varno si mravljišče.«

Kaj vas uči, kaj vam pravi, kaj priporoča drobna, skrbna mravlja? — Drob-
tinice nabirajte, drobtinice zlatih naukov, ki se dobe po lepih, koristnih
knjigah. Poslušajte mile, prijetne glasove le za vas »vlitega« Zvončka, in
drobtinice v njem vam bodo pripravljale vedno srečo, ki vam jo iz srca žele
in zanjo v »Zvončku« zvonijo vsi vaši pravi prijatelji.

Molitev.

*Roké so se sklenile
v molitev mi gorkó,
ki mi kot brza ptica
tja dviga se v nebo . . .*

*Tja k Tebi se mi dviga,
ki si dobrota vsa,
ki se ljubeč oziraš
na zemška lepa tla.*

*Kaj solnce bi svetilo
in plički peli nam,
da nisi, Bog, ustvaril
človeku vsega sam?*

*Kaj bi dehtelo cvetje,
sad zorel krog in krog,
da nisi daroval nam
Ti vsega, dobri Bog?*

*Kdo bi poznal dobroto,
in srečo čutil kdo,
da nisi je podaril
nam z milostno rokó?*

*Kaj naj v zahvalo Tebi
darujem slaba stvar?
Glej, duša moja čista
naj bo Ti, Stvarnik, v dar!*

Modest.